

คำนำ

ด้วย สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นหน่วยส่งเสริมสนับสนุนในการจัดฝึกอบรมด้านอาชีพ หลักสูตรการถักเปลงยวน จำนวน 10 ชั่วโมง รวมถึงการสนับสนุน ประสานงานร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการศึกษาอาชีพให้ทีมงานทำสร้างรายได้ให้ตนเองและครอบครัว

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานที่เน้นเรื่องการมีอาชีพเพื่อการมีงานทำมีรายได้ จึงได้คัดเลือกการถักเปลงยวนที่กำลังจะสูญหายมาจัดทำเป็นหลักสูตรเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปได้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปประกอบอาชีพต่อไป

ขอขอบคุณวิทยากรวิชาชีพ และคณะดำเนินงานการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ที่ได้ร่วมพัฒนาหลักสูตรและจัดทำแผนการเรียนรู้รวมทั้งสื่อต่าง ๆ ให้สำเร็จไปด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหลักสูตรเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวิทยากรและผู้เรียนต่อไป

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์

มกราคม 2568

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ความรู้เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการถักเปียถวน	1
ความรู้พื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการถักเปียถวน	2
หลักสูตรการถักเปียถวน	
ความเป็นมา	3
จุดประสงค์การเรียนรู้	4
กลุ่มเป้าหมาย	4
ระยะเวลา	4
เนื้อหาหลักสูตร	5
การจัดการเรียนรู้	5
สื่อการเรียนรู้	5
การวัดและประเมินผล	5
การจบหลักสูตร	5
เอกสารหลักฐานการศึกษา	5
การเทียบโอนผลการเรียน	6
แผนการจัดกระบวนการเรียนรู้หลักสูตรการถักเปียถวน	7-8
ใบความรู้ ความเป็นมาของการถักเปียถวน	9
ใบความรู้ วิธีการถักเปียถวน	10
ใบงาน แบบบันทึกการถักเปียถวน	11
ใบความรู้ คุณค่าการถักเปียถวน	12
ใบความรู้ การบรรจุหีบห่อ	13
ใบความรู้ การคำนวณต้นทุน กำไร	14
ใบงาน การคิดต้นทุน กำไร	15
ใบความรู้ ช่องทางการตลาด	16
แบบวัดและประเมินผลการถักเปียถวน	17
แบบประเมินผลงานผู้เรียน	18
บรรณานุกรม	19
รายชื่อคณะผู้จัดทำหลักสูตร	20

หลักสูตรการถักเปลงวน จำนวน 10 ชั่วโมง

ความรู้เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการถักเปลงวน

1. วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการถักเปลงวน

ก่อนที่ผู้เรียนจะเข้าสู่การเริ่มต้นการถักเปลงวน ผู้เรียนควรเรียนรู้เกี่ยวกับวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการถักเปลงวน ได้แก่ ผ้าที่ใช้ในการถักเปลงวนหรือเชือก ที่จำเป็นต้องใช้ก่อน โดยมีวิธีการเลือกซื้อ การเก็บรักษาและการนำมาใช้ในการถักเปลงวน โดยมีวิธีการเลือกดังนี้

1. ผ้าเส้นสำหรับถักเปลงวน หรือเส้นเชือก

2. ไม้สำหรับพันและถักเพื่อจัดระเบียบทำหุเปลงวน

3. กรรไกรตัดผ้า

4. ยางยืดรัดของ
5. ค้อนตอกตะปู
6. ตะปูยาว 3 นิ้ว 2 ตัว

เปล (Hammock)

ได้มีการบันทึกของ " โคลัมบัส " ซึ่งเป็นผู้ค้นพบโลกใหม่ หรือประเทศสหรัฐอเมริกาในปัจจุบัน มีการกล่าวเอาไว้ว่า มีชาวอินเดียแดงได้มาที่เรือเพื่อที่จะทำการแลกเปลี่ยนสิ่งของ พวกอินเดียแดงได้นำผ้า " เปล " (สมัยนั้นเรียกว่า hamacas) หรือตาข่ายที่เอามาใช้นอนมาแลกเปลี่ยน จึงเป็นหลักฐานสำคัญแรกๆ ที่แสดงถึงการเป็นต้นกำเนิดเปล และเปลในรุ่นแรกทำมาจากเปลือกไม้ของต้น Hamak ลำต้นคล้ายกับ ต้นโอโลเว ร่า ที่เป็นที่นิยมในการบำรุงผิว โคลัมบัสได้พบเปลและได้นำกลับไปที่เรือด้วย ต่อมาจึงเป็นที่นิยมบนเรือ และใช้งานกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น เพราะช่วยประหยัดพื้นที่บนเรือ หลังจากที่เริ่มได้รับความนิยมมากขึ้น ก็มีการนำไปใช้ในการทหาร และในปีคริสต์ศักราชที่ 19 ในประเทศอังกฤษก็ได้เริ่มมีการใช้เปล กับที่คุมขัง นักโทษ เพราะช่วยประหยัดเนื้อที่ในห้องขัง เพียงแค่แขวนเวลานอนเท่านั้นในปัจจุบันประมาณกันไว้ว่ามีผู้ใช้เปลทั่วโลก มากกว่า 100 ล้านคน และกำลังเป็นที่นิยมเพิ่มขึ้นมาเรื่อย ๆ การท่องเที่ยวในปัจจุบันก็นิยมในการใช้เปล เนื่องจากน้ำหนักเบา ติดตั้งได้ง่าย ประกอบกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ทำให้เปลทนทาน และนอนสบายขึ้น

2. ความรู้พื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาระดับประถมศึกษา

การจัดการศึกษาอาชีพในปัจจุบันมีความสำคัญมากเพราะจะเป็นการพัฒนาประชากรของประเทศ ให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพเป็นการแก้ปัญหาการว่างงานและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจชุมชนซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดยุทธศาสตร์ ที่จะพัฒนาศักยภาพของประชาชนในพื้นที่ ให้ประชาชนได้มีอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคง มั่งคั่ง และมีงานทำอย่างยั่งยืน สภาพสังคมปัจจุบันได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ เช่น ด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ประชากรมนุษย์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่ทรัพยากรธรรมชาติถูกใช้ไปอย่างรวดเร็ว และไม่เพียงพอกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น มนุษย์จึงประสบปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย โดยเฉพาะด้านการดำรงชีพและชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่มนุษย์เราจะต้องสร้าง สิ่งทดแทนเพื่อการอยู่อาศัยโดยวิธีการต่างๆ

อาชีพการศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นอีกหนึ่งอาชีพที่น่าสนใจสามารถเป็นอาชีพทางเลือก สร้างรายได้เสริม หรือเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ จึงได้ส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะงานศิลปมีความคิดสร้างสรรค์ การเลือกใช้แบบลดทอนวัสดุการออกแบบ การตัดเย็บการคำนวณ ขนาดรูปแบบให้เหมาะสม กับงาน งานซ่อมบำรุงดูแลรักษา วัสดุอุปกรณ์และการบริการลูกค้าในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถนำความรู้ไปใช้ในการสร้างรายได้ที่มั่นคงและยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรการถักเปียถวน จำนวน 10 ชั่วโมง

1. เป็นหลักสูตรที่เน้นการจัดการศึกษาอาชีพเพื่อการมีงานทำ ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปประกอบอาชีพได้จริงอย่างมีคุณภาพและมีคุณธรรมจริยธรรม
2. เป็นหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและเกิดทักษะในการทำเพื่อประโยชน์ ด้านการประกอบอาชีพ และร่วมอนุรักษ์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ
3. เป็นหลักสูตรที่เน้นการใช้ศักยภาพ 5 ด้านในการประกอบอาชีพ ทั้งด้านทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิอากาศ ภูมิประเทศและทำเลที่ตั้ง ศิลปวัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิต และด้านทรัพยากรมนุษย์ในแต่ละพื้นที่
4. เน้นการฝึกปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ให้เกิดรายได้ที่มั่นคงและยั่งยืน

1. ความเป็นมา

ภูมิปัญญาเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แต่อาจมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สิ่งเหล่านี้กำลังจะทำให้ภูมิปัญญาที่เป็นองค์ความรู้ความเชื่อ ความสามารถของคนในท้องถิ่น ที่ได้จากการสั่งสมประสบการณ์และการเรียนรู้มาเป็นระยะเวลายาวนาน ที่มีลักษณะเป็นองค์รวม และมีคุณค่าทางวัฒนธรรม เลือนหายไปจากสังคมไทย ซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่าหากภูมิปัญญาเหล่านี้ถูกกลืนไปในสังคมแห่งทุนนิยม พื้นฐานความเข้าใจธรรมชาติ ที่มีมาแต่โบราณก็จะสูญไปตามกาลเวลา ภูมิปัญญาจึงมีความสำคัญในการสร้างความยั่งยืนของสังคมพื้นบ้าน ที่เป็นสังคมของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน คนกับคน คนกับธรรมชาติ คนกับสัตว์ มีการพึ่งพิงความสามารถโดยใช้ความรู้จากประสบการณ์ที่สั่งสมและสืบทอดกันมา เป็นความสามารถและศักยภาพในเชิงการแก้ปัญหา การปรับตัวเรียนรู้และสืบทอดไปสู่ คนรุ่นต่อไปเพื่อการดำรงอยู่ของเผ่าพันธุ์ อันสร้างให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมชาติ เผ่าพันธุ์หรือเป็นวิถีชีวิต ของชาวบ้าน สิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยพื้นฐานความเข้าใจที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวให้สังคมมีความเห็นพ้อง ในหลักการดำเนินชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาจึงเป็นกำลังสำคัญในการสร้างความยั่งยืนของสังคมพื้นบ้าน ที่เป็นรากฐานการดำเนินชีวิตของคนในแต่ละท้องถิ่น ที่แฝงไปด้วยขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์ อันเป็นสุนทรีย์ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ และแนวคิดแห่งภูมิปัญญา การถักเปียถวน ศาสตร์และศิลป์ที่แสดงภูมิปัญญาของคนในแต่ละท้องถิ่น แฝงด้วยความผูกพันที่เชื่อมโยง วิถีชีวิต ความเชื่อ และพิธีกรรม ซึ่งได้รับการถ่ายทอดและสืบทอดกันมารุ่นสู่รุ่นจนถึงปัจจุบัน การถักเปียถวนในหลายท้องถิ่นยังคงรักษารูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน รูปแบบ ลวดลายและกรรมวิธีในการถักเปียถวน มีความแตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่นและลักษณะเฉพาะของเชื้อชาติ สิ่งสำคัญคือการสอดแทรกภูมิปัญญาแห่งการผสมผสานความปรารถนาบรรจง ที่แสดงถึง ความเจริญรุ่งเรืองของท้องถิ่นที่มีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยภูมิปัญญาที่ทรงคุณค่า การถักเปียถวนจึงเป็นภูมิปัญญาที่แสดงออกถึง ความเจริญรุ่งเรืองทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม รวมถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของกลุ่มคนที่แสดง ผ่านทางลวดลายและเส้นสีฝ้ายที่นำมาทำเปียถวน ที่สอดแทรกความเชื่อและขนบธรรมเนียมประเพณี อันเป็นรากฐาน ทางศิลปวัฒนธรรม ของกลุ่มชาติพันธุ์

จุดเริ่มต้นของผลิตภัณฑ์

สมัยก่อนครอบครัวชาวชนบททั่วไปที่มีเด็กทารก จะนำผ้าขาวม้ามาผูกเป็นเปลให้เด็กนอน เมื่อเด็กนอนในเปลและไกวเปล เด็กจะนอนนานไม่ร้องโยเย จึงมีความเชื่อว่าเด็กคงมีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยเหมือนอยู่ในท้องแม่ ชาวบ้าน และสังคมไทยส่วนใหญ่ในชนบทประกอบอาชีพการทำเกษตร ทำไร่ ทำนา เมื่อมีอากรเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าก็จะหยุดพักผ่อนให้หายเหนื่อย และต้องการที่หลับนอนที่สะดวกสบาย จึงเกิดความคิดนำผ้าและเชือกดัดกล่าวนำมาคัดเลือก แล้วถักเป็นเปลที่มีลักษณะสวยงาม มีสีสันทน มีความนุ่ม นำมาถักสานเปลญวนใช้ในครัวเรือนและสามารถจำหน่ายได้เพื่อเป็นอาชีพเสริมเมื่อว่างเว้นจากการทำนา และการใช้เปลญวนสำหรับนอนพักผ่อน ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

อาชีพการถักเปลญวน จึงเป็นอีกหนึ่งอาชีพที่น่าสนใจสามารถเป็นอาชีพทางเลือก สร้างรายได้เสริมใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ จึงได้ส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรการถักเปลญวน ซึ่งเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะงานศิลปะ มีความคิดสร้างสรรค์ การเลือกใช้แบบลวดลายสีสันทนสวยงาม การออกแบบ การคำนวณ ขนาดรูปแบบเปลญวนให้เหมาะสมกับการใช้งาน โดยนำแนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาผสมผสานเพื่อการพัฒนา ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของบริบทสังคมโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่สร้างเศรษฐกิจที่สมดุลให้กับชุมชน นำความรู้ และทรัพยากรของชุมชนมาพัฒนาแนวคิดเพื่อการยั่งยืน เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพ เป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 อธิบายความเป็นมาของการถักเปลญวน
- 2.2 อธิบายวัสดุ อุปกรณ์และเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม
- 2.3 อธิบายขั้นตอนการถักเปลญวนได้
- 2.4 ปฏิบัติการถักเปลญวนได้
- 2.5 อธิบายคุณค่าของการถักเปลญวนได้
- 2.6 จัดทำหรือจัดการบรรจุหีบห่อได้อย่างเหมาะสม
- 2.7 คิดต้นทุน กำไรจากการจำหน่ายเปลญวนได้
- 2.8 อธิบายช่องทางการจัดการตลาดของการจำหน่ายเปลญวนได้

3. กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนทั่วไป

4. ระยะเวลา

ภาคทฤษฎี	3	ชั่วโมง
ภาคปฏิบัติ	7	ชั่วโมง

5. เนื้อหาหลักสูตร

- 5.1 ความเป็นมาของการถักเปียถวน
- 5.2 วัสดุ อุปกรณ์และเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม
- 5.3 ขั้นตอนการถักเปียถวน
- 5.4 การปฏิบัติการถักเปียถวน
- 5.5 เห็นคุณค่าการถักเปียถวนได้
- 5.6 การจัดหาหรือจัดทำอุปกรณ์หีบห่อได้อย่างเหมาะสม
- 5.7 การคิดต้นทุน กำไรจากการจำหน่ายเปียถวนได้
- 5.8 ช่องทางการจัดการตลาดของการจำหน่ายเปียถวนได้

6. การจัดการเรียนรู้

- 6.1. มีเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติตามหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- 6.2. มีผลการประเมินผ่านตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
- 6.3. มีชิ้นงาน/ผลงาน ผ่านเกณฑ์การประเมินตามมาตรฐานและคุณภาพ

7. สื่อการเรียนรู้

- 7.1 สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ ใบความรู้ แผ่นพับ
- 7.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อออนไลน์
- 7.3 สื่อบุคคล เช่น ผู้รู้ ภูมิปัญญา
- 7.4 แหล่งเรียนรู้ในชุมชน

8. การวัดและประเมินผล

ประเมินความรู้ภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติจากการสอบถาม แบบทดสอบ การสังเกต การมีส่วนร่วม

9. การจบหลักสูตร

- 9.1 มีเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติตามหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- 9.2 มีผลการประเมินผ่านตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
- 9.3 มีชิ้นงาน/ผลงาน ผ่านเกณฑ์การประเมินตามมาตรฐานและคุณภาพ

10. เอกสารหลักฐานการศึกษาที่ได้รับหลังจากจบหลักสูตร

เกียรติบัตรออกโดยสถานศึกษา

11. การเทียบโอน

เทียบโอนเป็นรายวิชาเข้าสู่หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยพิจารณาจากจำนวนชั่วโมง และความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาเลือกสาระการประกอบอาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

ลงชื่อ.....ผู้เขียนหลักสูตร
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เสนอหลักสูตร
(.....)

หัวหน้างานจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง

ลงชื่อ.....ผู้อนุมัติหลักสูตร
(.....)

ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ.....

แผนการจัดกระบวนการเรียนรู้หลักสูตรการถักเปลงยวน

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	วัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
1. ความเป็นมาของการถักเปลงยวน	1. อธิบายความเป็นมาของการถักเปลงยวน	1. ความเป็นมาของการถักเปลงยวน	1. วิทยากรอธิบายความเป็นมาของการถักเปลงยวน	1. ใบความรู้เรื่องความเป็นมาของการถักเปลงยวน 2. รูปภาพ 3. สื่อออนไลน์	1. สังเกตความสนใจ 2. ซักถาม 3. การมีส่วนร่วม 4. ชิ้นงาน/ผลงาน	1 ชม.	-
2. วัสดุอุปกรณ์และการเลือกใช้	2. อธิบายวัสดุ อุปกรณ์ และเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม	2. วัสดุ อุปกรณ์ และ การเลือกใช้	1. วิทยากรอธิบายอุปกรณ์ในการถักเปลงยวน 2. วิทยากรอธิบายวัสดุที่ใช้ในการถักเปลงยวน 3. ให้ผู้เรียนเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์	1. ตัวอย่างวัสดุ อุปกรณ์ 2. สื่อออนไลน์	5. ประเมินผลงานผู้เรียน โดยใช้ใบงานที่กำหนด		
3. ขั้นตอนการถักเปลงยวน	3. อธิบายขั้นตอนการถักเปลงยวนได้	3. ขั้นตอนการถักเปลงยวน	1. วิทยากรอธิบายการเตรียมอุปกรณ์ และขั้นตอนการถักเปลงยวน	1. ใบความรู้ เรื่องการถักเปลงยวน 2. สื่อออนไลน์ 3. วัสดุ อุปกรณ์ของจริง			
4. การปฏิบัติการถักเปลงยวน	4. ปฏิบัติการถักเปลงยวนได้	4. การปฏิบัติการถักเปลงยวน	1. วิทยากรสาธิตวิธีการถักเปลงยวน และผู้เรียนลงมือปฏิบัติ - การเลือกผ้าสำหรับถักเปลง - การถักหุเปลง - การขึ้นรูปเปลง - การถักเปลง/การเก็บรายละเอียด	1. ใบงาน การถักเปลงยวน		-	7 ชั่วโมง

แผนการจัดกระบวนการเรียนรู้หลักสูตรการถักเปียถน

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	วัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
5. คุณค่าของการถักเปียถน	5. อธิบายคุณค่าของการถักเปียถน	5. คุณค่าของการถักเปียถน	1. ผู้เรียนศึกษาใบความรู้คุณค่าของการถักเปียถน 2. วิชยากรและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับคุณค่าของการถักเปียถน 3. วิชยากรสรุปองค์ความรู้	ใบความรู้เรื่องคุณค่าของการถักเปียถน		1 ชม.	-
6. การจัดหาหรือจัดทำบรรจุหีบห่อ	5. จัดหาหรือจัดทำบรรจุหีบห่อได้อย่างเหมาะสม	5. การจัดหาหรือจัดทำบรรจุหีบห่อ	1. วิชยากรอธิบายการจัดทำ/จัดหาและเทคนิคของการทำบรรจุหีบห่อ 2. ให้ผู้เรียนออกแบบและจัดทำบรรจุหีบห่อ	1. ใบความรู้ เรื่องการบรรจุหีบห่อ 2. ตัวอย่างการบรรจุหีบห่อ			
7. การคิดต้นทุนกำไร	6. คิดต้นทุน กำไรจากการจำหน่ายเปียถน ได้	6. การคำนวณต้นทุนกำไร	1. วิชยากรให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการคิดต้นทุน กำไร 2. ให้ผู้เรียนฝึกการคิดต้นทุน กำไร	1. ใบความรู้เรื่องการค้าขายต้นทุนกำไร 2. ใบงาน		1 ชม.	-
8. ช่องทางการจัดการการตลาดของการถักเปียถน	7. อธิบายช่องทางการจัดการการตลาดของการถักเปียถนได้	7. ช่องทางการตลาดของเปียถน	1. วิชยากรแจกใบความรู้ให้ผู้เรียนศึกษา 2. วิชยากรและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับช่องทางการจัดการการตลาด	1. ใบความรู้เรื่องช่องทางการตลาด			

ใบความรู้

ความเป็นมาของการถักเปลญวน

เปล (Hammock)

ได้มีการบันทึกของ " โคลัมบัส " ซึ่งเป็นผู้ค้นพบโลกใหม่ หรือประเทศสหรัฐอเมริกาในปัจจุบัน มีการกล่าวเอาไว้ว่า มีชาวอินเดียแดงได้มาที่เรือเพื่อที่จะทำการแลกเปลี่ยนสิ่งของ พวกอินเดียแดงได้นำผ้า " เปล " (สมัยนั้นเรียกว่า hamacas) หรือตาข่ายที่เอามาใช้นอนมาแลกเปลี่ยน จึงเป็นหลักฐานสำคัญแรกๆ ที่แสดงถึงการเป็นต้นกำเนิดเปล และเปลในรุ่นแรกทำมาจากเปลือกไม้ของต้น Hamak ลำต้นคล้ายกับ ต้นโหลเวร่า ที่เป็นที่นิยมในการบำรุงผิว โคลัมบัสได้พบเปลและได้นำกลับไปที่เรือด้วย ต่อมาจึงเป็นที่นิยมบนเรือ และใช้งานกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น เพราะช่วยประหยัดพื้นที่นอนบนเรือ หลังจากที่เริ่มได้รับความนิยมมากขึ้น ก็มีการนำไปใช้ในการทหาร และในปีคริสต์ศักราชที่ 19 ในประเทศอังกฤษก็ได้เริ่มมีการใช้เปล กับที่คุมขังนักโทษ เพราะช่วยประหยัดเนื้อที่ในห้องขัง เพียงแค่แขวนเวลานอนเท่านั้นในปัจจุบันประมาณกันไว้ว่ามีผู้ใช้เปลทั่วโลก มากกว่า 100 ล้านคน และกำลังเป็นที่นิยมเพิ่มขึ้นมาเรื่อย ๆ การท่องเที่ยวในปัจจุบันก็นิยมในการใช้เปล เนื่องจากน้ำหนักเบา ติดตั้งได้ง่าย ประกอบกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ทำให้เปลทนทาน และนอนสบายขึ้น

จุดเริ่มต้นของผลิตภัณฑ์

สมัยก่อนครอบครัวชาวชนบททั่วไปที่มีเด็กทารก จะนำผ้าขาม้ามาผูกเป็นเปลให้เด็กนอน เมื่อเด็กนอนในเปลและไกวเปล เด็กจะนอนนานไม่ร้องโยเย จึงมีความเชื่อว่าเด็กคงมีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยเหมือนอยู่ในท้องแม่ ชาวบ้าน และสังคมไทยส่วนใหญ่ในชนบทประกอบอาชีพการทำเกษตร ทำไร่ ทำนา เมื่อมีอาการเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าก็จะหยุดพักผ่อนให้หายเหนื่อย และต้องการที่หลับนอนที่สะดวกสบาย จึงเกิดความคิดนำผ้าและเชือกดัดกล่ามาคัดเลือก แล้วถักเป็นเปลที่มีลักษณะสวยงาม มีสีสัน มีความนุ่ม นำมาถักสานเปลญวนใช้ในครัวเรือนและสามารถจำหน่ายได้เพื่อเป็นอาชีพเสริมเมื่อว่างเว้นจากการทำนา และการใช้เปลญวนสำหรับนอนพักผ่อน ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

อาชีพการถักเปลญวน จึงเป็นอีกหนึ่งอาชีพที่น่าสนใจสามารถเป็นอาชีพทางเลือก สร้างรายได้เสริมใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอบึงสามพัน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ จึงได้ส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรการถักเปลญวน ซึ่งเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะงานศิลปะ มีความคิดสร้างสรรค์ การเลือกใช้แบบลวดลายสีสันสวยงาม การออกแบบ การคำนวณ ขนาดรูปแบบเปลญวนให้เหมาะสมกับการใช้งาน โดยนำแนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาผสมผสานเพื่อการพัฒนา ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของบริบทสังคมโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่สร้างเศรษฐกิจที่สมดุลให้กับชุมชน นำความรู้ และทรัพยากรของชุมชนมาพัฒนาแนวคิดเพื่อการยั่งยืน เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพ เป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

ใบความรู้

การถักเปลญวน

วัสดุอุปกรณ์

1. ผ้าเส้นสำหรับถักเปลญวน หรือเส้นเชือก
2. ไม้กระดานสำหรับพันและถักเพื่อจัดระเบียบ ทำหุเปลญวน ยาว 1 เมตร
3. กรรไกรตัดผ้า
4. ยางยืดรัดของ
5. ค้อนตอกตะปู
6. ตะปูยาว 3 นิ้ว 2 ตัว

วิธีการถักเปลญวน

1. เลือกสีและขนาดของผ้าเส้นหรือเชือกสำหรับถักเปลญวน
2. นำผ้าเส้นหรือเชือกมาสาวเป็นก้ำๆ ยาวประมาณ 5 เมตร ทบสลับไปมาและใช้ยางหนังสติ๊กเกอร์มัดม้วนให้เป็นก้อนเพื่อไม่ให้หลุด และง่ายสำหรับการถัก
3. ตอกตะปูบนไม้กระดานทำหลัก 2 หลัก ให้ห่างกันประมาณ 60 เซนติเมตร
4. นำผ้าหรือเชือกที่สาวไว้มาพันที่ตะปูทั้งสองข้างให้ได้ 12 รอบ
5. นำผ้าหรือเชือกมามัดทำหุสำหรับแขวนเปล โดยการมัดเป็นปมระหว่างกลางให้ได้ 45 ซม. แล้วนำเชือกที่ไม่ได้พันกันแบ่งทั้งสองข้างทำสองหุแขวนเปล โดยการทำหุแขวนเปล 2 อัน
6. เมื่อมัดผ้าทำหุเปลเสร็จแล้วก็เอาออกจากตะปูทั้งสองข้าง แล้วเริ่มถักเป็นตาเปล จะกว้างและยาวตามที่ต้องการ โดยนำเชือกมามัดทำหุและจับเชือกทั้งสองข้างมาคล้องรวมกันแล้วพันรอบๆ ให้แน่น แบ่งครึ่งของตัวเปลแล้วผูกข้างเชือก 1 คู่ แล้วเอาเชือกผูกแล้วจับอีกคู่ทาบกับมือ คือสอดล่างขึ้นบนดึงแล้วจับอีกคู่มาทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ จนได้ถึง 9 คู่แถวที่ 3 ก็ทำเหมือนกับแถวแรกให้ได้ 24 แถว
7. เมื่อถักได้เท่าที่ต้องการแล้วก็นำเอาหุแขวนอีกข้างมาต่อกัน
8. เมื่อถักเสร็จแล้วก็นำมาร้อยตามริมเปลทุกตาและทำหัวเปลทั้งสองข้าง
9. ตรวจสอบดูความเรียบร้อยของเปลและตัดส่วนที่ไม่ต้องการออก
10. ก็จะได้เปลหนึ่งผืนตามที่ต้องการ

ข้อเสนอแนะ

1. มีการพัฒนาต่อยอดไปเป็นอาชีพหลัก
2. มีการทำรูปแบบผลิตภัณฑ์โดยใช้วัสดุให้หลากหลายมากกว่าเดิม เช่น เชือกปอ ผักตบชวา

ใบงาน

แบบบันทึก การถักเปลญวน

ให้ผู้เรียนจดบันทึก ขั้นตอนการถักเปลญวนระหว่างที่วิทยากรบรรยาย

แบบบันทึก

วัสดุอุปกรณ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขั้นตอนการทำ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความคิดเห็นส่วนตัว

.....

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้

คุณค่าของการถักเปलगวน

คุณประโยชน์ของการถักเปलगวน

1. ใช้สำหรับนอนพักในบ้านหรือสำหรับการเดินทางเนื่องจากมีน้ำหนักเบา และนอนสบาย
2. นำเศษผ้าหรือเชือก มาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้มากที่สุด ลดมลภาวะขยะ
3. สามารถจำหน่ายสร้างรายได้เสริมให้กับครอบครัว
4. ส่งเสริมธุรกิจท่องเที่ยว ใช้เป็นองค์ประกอบตกแต่งสถานที่และอนุรักษ์ภูมิปัญญาให้อยู่คู่กับชุมชน

การใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติการถักเปलगวน

สามารถนำผักตบชวามาตากแห้งแล้วถักเป็นเปล แต่เส้นใยของพืชชนิดนี้ขึ้นร่างง่าย ไม่ทนทาน หรือใช้เชือกปอมาใช้แทน แต่จะแข็งและบาดตัวได้ นอนไม่สบาย สุดท้ายจึงเปลี่ยนมาใช้เส้นฝ้ายเป็นวัตถุดิบ ปัจจุบันสามารถซื้อด้ายจากโรงงานทอผ้า มาปั่นเกลียวด้ายและถักปมแบบดั้งเดิม เปलगวนจึงนุ่มน่านอนและทนทาน

ความเหมาะสมสำหรับการใช้งาน

เปलगวนกลายเป็นของใช้ที่เข้ากับชีวิตประจำวันได้ง่ายขึ้น ตรงกับรสนิยมคนเมืองมากขึ้น และเพิ่มมูลค่าเปลให้ละเอียดสวยงามดังนี้

1. ต้องแข็งแรงทนทาน ประณีตเรียบร้อยสวยงาม กรณีทำจากวัสดุธรรมชาติต้องปราศจากร่องรอยการเจาะกัดกินของแมลง ไม่มีเชื้อราปรากฏให้เห็นเด่นชัดตลอดชิ้นงาน
2. วัสดุต้องเหนียว ไม่ขาดง่าย ไม่เปราะ การจักสาน การถัก ต้องคงทน เหมาะสมกับสภาพการใช้งาน ลวดลายต้องประณีต สวยงาม การเว้นระยะของลวดลายให้เป็นไปตามที่กำหนด ถ้ามีการต่อลาย ต้องไม่เห็นรอยต่อเด่นชัดตลอดชิ้นงาน การต่อลายต้องประณีตแน่นหนาแข็งแรง ไม่ขาดหลุดหรือแยก
3. สีต้องสม่ำเสมอ ยกเว้นกรณีที่มีการย้อมไล่ระดับสี หรือถักสานสลับสีในชิ้นงานเดียวกัน สีต้องไม่ตก และเมื่อลูบผลิตภัณฑ์แล้วสีต้องไม่ติดมือ
4. การประกอบด้วยวัสดุอื่นต้องเรียบร้อย สวยงาม เหมาะสม และไม่ทำให้เกิดอันตรายขณะใช้งาน
5. การเคลือบเงาต้องเรียบ สม่ำเสมอ ไม่หลุดลอก เป็นเม็ด หรือหนาเกินไป

ใบความรู้ การบรรจุหีบห่อ

หากมีการบรรจุ ให้บรรจุเปลในภาชนะบรรจุที่สะอาด เรียบร้อย และสามารถป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับเปลได้

ความสำคัญของการบรรจุภัณฑ์

บรรจุภัณฑ์นั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อผลผลิตทั้งหลาย ดังนี้

1. รักษาคุณภาพ และปกป้องตัวสินค้า เริ่มตั้งแต่การขนส่ง การเก็บให้ ผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์เหล่านั้นมิให้เสียหายจากการปนเปื้อนจากฝุ่นละออง แมลง คน ความชื้น ความร้อน แสงแดด และการปลอมปน เป็นต้น
2. ให้ความสะดวกในเรื่องการขนส่ง การจัดเก็บมีความรวดเร็วในการขนส่ง เพราะสามารถรวมหน่วยของผลิตภัณฑ์เหล่านั้นเป็นหน่วยเดียวได้
3. ส่งเสริมทางการตลาด บรรจุภัณฑ์เพื่อการจัดจำหน่ายเป็นสิ่งแรกที่ผู้บริโภคเห็น ดังนั้นบรรจุภัณฑ์จะต้องทำหน้าที่บอกกล่าวสิ่งต่างๆของตัวผลิตภัณฑ์โดยการบอกข้อมูลที่จำเป็นทั้งหมดของตัวสินค้า และนอกจากนั้นจะต้องมีรูปลักษณ์ที่สวยงามสะดุดตาเชิญชวนให้เกิดการตัดสินใจซื้อ

วัตถุประสงค์ของการออกแบบบรรจุภัณฑ์

1. เพื่อสร้างบรรจุภัณฑ์ให้สามารถเอื้อประโยชน์ด้านหน้าที่ใช้สอยได้ดี มีความปลอดภัย ประหยัดและมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อสร้างบรรจุภัณฑ์ให้สามารถสื่อสารและสร้างผลกระทบต่อผู้บริโภคโดยใช้ความรู้แขนงศิลปะเข้ามาสร้างคุณลักษณะ เช่น มีเอกลักษณ์มีลักษณะพิเศษที่ดึงดูดและสร้างการจดจำตลอดจนเข้าใจความหมายและคุณประโยชน์ของผลิตภัณฑ์
3. เพื่อปกป้องคุ้มครองและรักษาคุณภาพสินค้า
4. เป็นตัวชี้บ่งและสื่อสารรายละเอียดสินค้า ดึงดูดผู้บริโภค แสดงถึงภาพลักษณ์
5. เป็นต้นทุนในการผลิตสินค้า เมื่อบรรจุภัณฑ์ดีย่อมมีส่วนช่วยให้มูลค่าสินค้าสูงขึ้น

ใบความรู้ การคำนวณต้นทุนกำไร

ตัวอย่างการคิดต้นทุน กำไร การผลิตและค่าใช้จ่ายในการถักเปลงยวน

วัน เดือน ปี	รายการ	จำนวนสิ่งของ	จำนวนเงิน (บาท)	หมายเหตุ
	ค่าใช้จ่าย (ต้นทุน) ผ้าเส้น	2 กิโลกรัม	60 บาท	การกำหนด ราคาขาย คิดจากต้นทุน + กำไรที่ต้องการ
	รวมค่าใช้จ่าย		60 บาท	
	รายได้ ขายเปลงยวน		120 บาท	กำไร 60 บาท

การกำหนดราคาขายต่อหน่วย ดังนี้

- กำหนดให้ กำไรที่ได้ คุณด้วย 100 หาดด้วย ราคาขาย จะได้กำไรร้อยละ....

ตัวอย่างเช่น

ขาย...1...ชิ้น ราคา....120....จากต้นทุน ...60..... บาท ต้องการกำไรร้อยละ 50

ดังนั้น วิธีคิดหากำไร = กำไร 60 X 100 หาดด้วย ราคาขาย 120 =...จะได้กำไรร้อยละ...50.....

- การกำหนดราคาขายต่อหน่วย ต้องดูที่กำไรเป็นหลัก

หมายเหตุ

การกำหนดกำไรที่ต้องการขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านี้ด้วย เช่น ราคาตลาด ลักษณะของสินค้าและบริการ เป็นสินค้าหายาก เป็นสินค้าเฉพาะกลุ่ม หรือมีฤดูกาลเข้ามาเกี่ยวข้องก็สามารถที่จะกำหนดกำไรที่ต้องการสูงได้ การตั้งราคาให้สามารถแข่งขันได้นั้นต้องอยู่บนพื้นฐานความสมดุลระหว่างความพึงพอใจของผู้ซื้อและผู้ขายด้วย ถ้าสินค้าโดยทั่วไปมีขายกันแพร่หลาย มีคู่แข่งมากก็ต้องกำหนดกำไรน้อยลงไป

ใบงาน
การคิดต้นทุน กำไร

ผู้เรียน/กลุ่ม.....

เรื่อง.....

วัน เดือน ปี	รายการ	จำนวนสิ่งของ	จำนวนเงิน (บาท)	หมายเหตุ
	ค่าใช้จ่าย (ต้นทุน)			1. ให้กำหนดกำไรที่ ต้องการเป็นร้อยละก่อน 2. แล้วคำนวณหาราคาต่อ หน่วยจึงจะทราบรายได้ 3. นำรายได้ที่ได้มาใส่ ตารางนี้
	รวมค่าใช้จ่าย			
	รายได้จากการขาย			
	รวมรายได้			

1. กำไรที่ต้องการ = ต้นทุน \times (ร้อยละของกำไรที่ต้องการหารด้วย 100)

2. กำหนดราคาขายต่อหน่วย = ต้นทุน + กำไร = _____ จำนวนหน่วย

ใบความรู้ ช่องทางการตลาด

ช่องทางจำหน่ายทางตรงมีช่องทางขายดังนี้

- หน้าร้าน

มีการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการจากผู้ผลิตให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง

ช่องทางการจำหน่ายโดยอ้อมมีช่องทางการขายดังนี้

- ทางออนไลน์

ขายบนเพจ Facebook เป็นช่องทางที่ง่ายที่สุด คนขายนิยมสูงสุด และก็เข้าถึงกลุ่มลูกค้าเราได้มากที่สุดเช่นกัน เพราะสมัยนี้ใครๆก็เล่น Facebook กันทั้งนั้น ทำให้สินค้าเราเข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้ง่ายมาก ยิ่งปัจจุบัน Facebook สามารถตั้งงบที่ใช้ลงโฆษณาและกำหนดกลุ่มเป้าหมายเองด้วยทำให้เปิดเพจขายของบน Facebook อีกช่องทางหนึ่ง

แบบวัดและประเมินผลการจัดการศึกษา

ประเด็นที่เกี่ยวข้อง

1. จัดเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือ
 - 1.1 เลือกใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ ได้อย่างเหมาะสมกับประเภทและปริมาณ
 - 1.2 ทำความสะอาดบำรุงรักษาและจัดเก็บอุปกรณ์เครื่องมือได้อย่างถูกต้อง
2. จัดเตรียมวัสดุดิบ
 - 2.1 เลือกใช้วัสดุดิบได้อย่างเหมาะสม
 - 2.2 เตรียมวัสดุดิบได้อย่างเหมาะสม
 - 2.3 จัดเก็บวัสดุดิบได้อย่างถูกต้องตามประเภทของวัสดุดิบ
3. ทักษะการปฏิบัติ
 - 3.1 ทำได้ตามคุณลักษณะและมีเอกลักษณ์ที่ถูกต้อง
4. ทักษะการจัดตกแต่ง/บรรจุภัณฑ์ และนำเสนอ
 - 4.1 จัดตกแต่ง/บรรจุภัณฑ์ และนำเสนอได้อย่างเหมาะสม

แบบประเมินผลงานผู้เรียน

ชื่อ - นามสกุล

หลักสูตร กลุ่ม.....

คำชี้แจง : ให้วิทยากรประเมินผลงานของผู้เรียนตามหัวข้อที่กำหนดให้

ประเด็นที่ประเมิน	คะแนนประเมิน (10 คะแนน)
1. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ (20 คะแนน)	
1.1 ทดสอบความรู้ความเข้าใจ	
1.2 สอบถามความรู้ความเข้าใจ	
2. ทักษะการปฏิบัติ (40 คะแนน)	
2.1 สังเกตการณ์ปฏิบัติในระหว่างการเรียนรู้การจัดกิจกรรม	
2.2 ประเมินโดยให้สาธิต	
2.3 แสดงขั้นตอนวิธีการปฏิบัติ	
2.4 ประเมินจากกระบวนการมีส่วนร่วม (ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา)	
3. คุณภาพของผลงาน ผลการปฏิบัติ (40 คะแนน)	
3.1 สังเกตผลงาน	
3.2 ตรวจสอบผลงาน	
3.3 มีความคิดสร้างสรรค์	
3.4 ผลการปฏิบัติว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่	
รวมคะแนน (100 คะแนน)	

หมายเหตุ การประเมินผลการจบหลักสูตรอาจดำเนินการได้ ดังนี้

- การประเมินระหว่างเรียน และเมื่อจบหลักสูตร

- ประเมินครั้งเดียวก่อนจบหลักสูตร

ทั้งนี้ เกณฑ์การจบหลักสูตร จะต้องได้คะแนนรวมไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 จึงจะผ่านเกณฑ์การ

ประเมิน

ลงชื่อ

วิทยากร

(.....)

บรรณานุกรม

https://tcps.tisi.go.th/pub/tcps203_46.pdf

http://118.172.227.237/c_smart62_/courses/3

<https://sites.google.com/site/loalknowlecge/2-phumipayya-thxng-thin-khxng-tabl-khlxng-kracang-1/2-4-kar-thak-pael-ywn>

<http://15203phatcharee.blogspot.com/2012/11/blog-post.html>

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

1. ว่าที่ พ.ต.ดำริห์	ดิยะวัฒน์	ผู้อำนวยการ สนง.สกร.ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์
2. นางสาวนันทมน	สกุลณมรรคา	รองผู้อำนวยการ สนง.สกร.ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์
3. นางสุกัญญา	กาโกน	ผู้อำนวยการ สกร.ระดับอำเภอบึงสามพัน
4. นายเกรียงไกร	วงศ์วิริยชาติ	ผู้อำนวยการ สกร.ระดับอำเภอวิเชียรบุรี

คณะทำงาน

1. นางสาวสุภาพรรณ	โอบอ้อม	ครู
2. นางสาวนิสาชล	แก้วมูลเมือง	บรรณารักษ์ปฏิบัติการ
3. นายสุรัตน์	บัวศรี	ครู อาสาสมัคร กศน.
4. นายโกศล	นามโคตรศรี	ครู อาสาสมัคร กศน.
5. นางสาวเกวรินทร์	กลิ่นหวาน	ครู กศน.ตำบล
6. นางกาหลง	ชาวกลีบ	ครู กศน.ตำบล
7. นางสาวชนมน	แจ้จ้อ	ครู กศน.ตำบล
8. นางสาวสิริลักษณ์	บุญศิริวงศ์	ครู กศน.ตำบล
9. นางมัทนา	ทรงงาม	ครู กศน.ตำบล
10. นางสาวศศิวิมล	แก้วดวงตา	ครู กศน.ตำบล
11. นางสาวบุญทริกา	ภุมมา	ครู กศน.ตำบล
12. นางสุกัญญา	แลบุตร	ครู ศรช.
13. นางสาวชนัญชิตา	กาโกน	ครู ศรช.
14. นางสาวอุษา	กิ่งสีเสียด	บรรณารักษ์
15. นางสาวเปรมฤดี	อัครโสภณศิริกุล	นักวิชาการศึกษา

รวบรวมข้อมูลและจัดทำรูปเล่ม

นางสาวกรวิการ์	คะเชนรัมย์	ครู กศน.ตำบล